

af Thinget foreslaaede Endringer, af hvilke de vigtigste ere tagne til Følge, saavel som til de af Amtmanden gjorte Hensstillinger.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser skal bemærkes Følgende:

Til § 1.

Det er Reglen, at hver Bygd danner et Grandestævnedistrikt for sig, dog saaledes, at en Udslytterbygd i Almindelighed vil have Grandestævne tilfælles med den Bygd, hvorfra Udslytningen er sket. Undertiden kan dog ogsaa et Grandestævnedistrikt omfatte flere Bygder, naar disse have fælles Interesser. Grandestævnedistriktet kan da omfatte Bygder i forskjellige Sogne, og paa den anden Side kan en Bygd ogsaa som Følge af Interessernes Fællesskab med Bygder, der høre til forskjellige Grandestævnedistrikter, høre til tvende saadanne. Det er derfor ikke let gjørligt i Loven at fastslaa de enkelte Grandestævnedistrikters Grændser, men da der i saa Henseende foreligger en afgjort Praxis, behøves det heller ikke, navnlig naar der, som her foreslaaet, aabnes Udgang til ad administrativ Veie at foretage Forandringer i den bestaaende Distriktsinddeling.

Til §§ 2 og 3.

Bestemmelsen af de Jordfællesskabet vedrørende Anliggender, for hvilke der efter § 2 skal kunne oprettes bindende Vedtagelse paa Grandestævne, uden at der behøves nogen administrativ Approbation, er optagen overensstemmende med den af Lagthinget vedtagne Affattelse. Til at kræve nogen Stadfæstelse af Ovrigheden er der formentlig heringen Grund, idet det er rimeligt at overlade det til de Interesserede selv at fastsætte de, efter Sameiendomsforholdets Natur nødvendige, Regler vedrørende den fælles Brug og Benyttelse af deres Eiendomme, som de finde hensigtsmæssige. Dette er ogsaa stemmende med den hidtil fulgte Praxis, og den samme Regel maa antages at være fulgt i de foran citerede Bestemmelser i Haugeloven, der omhandle saadanne Vedtægter. Mod Misbrug indeholdes der i hvert Fald en tilstrækkelig Garanti i den i § 10 foreslaaede Udgang til Appel.

Med Hensyn derimod til de i § 3 omhandlede Bygdeforhold bør formentlig Ovrigheden af Vedtægter desangaaende gjøres afhængig af Ovevrighedens Approbation, idet Begrænsningen af de heromhandlede Sager er mindre bestemt, og der derfor her er større Fare for, at der i Vedtægterne optages Bestemmelser, hvorved Trediemands Ret kan kræntes eller dog Individets Ret

gaas for nær. Dette er ogsaa billiget af Lagthinget.

Til §§ 4 og 5.

Fastsættelsen af Anmeldelsestiden for Sager, der skulle afgjøres paa Grandestævne, til 1ste Novbr. er optaget efter Lagthingets Ønske, efter hvilket Anmeldelsen ligeledes kun er gjort til Betingelse for en Sags Afgjørelse, men ikke for dens Drøftelse paa Grandestævne. I Følge den samme Endring af Lagthinget har man ligeledes udeladt en i det oprindelige Regjeringsforslag optaget Bestemmelse om, at Sager under visse nærmere Betingelser ekstraordinært skulde kunne foretages uden forudgaaet Anmeldelse. En Endring fra Lagthingets Side, der gik ud paa at begrænde Bestemmelsen om, at selve Dagen for Grandestævnet's Afholdelse med Aftensvarsel skal bekendtgjøres i de paagældende Bygder, til de Tilfælde, hvor der er anmeldt Sager til Foretagelse, har man derimod ikke kunnet tiltræde.

Til § 6.

Med Hensyn til Udøvelsen af Stemmeret, der formentlig kun bør tilkomme de i de enkelte Sager Interesserede, bemærkes, at medens det ved Haugeloven i nogle Tilfælde er bestemt, at Opfæderen eller den, der har Jorder i Brug for en udenbygds (udendistrikts) Eier, uden videre skal anses bemyndiget til at handle paa Eierens Vegne, saaledes at det endog maa antages, at Eieren er udelukket fra selv at optræde (jfr. f. Ex. Lovens § 19), og det paa den anden Side i et enkelt Tilfælde (ved Oprettelsen af Kontrakter om Afjending) forlanges, at Opfæderen, for at kunne optræde paa Eierens Vegne, skal være forsynet med dennes skriftlige Fuldmagt (jfr. § 74), har man udenfor disse og lignende Tilfælde, hvor en særlig Bestemmelse habes, troet at burde opstille den Regel, at ogsaa den udenfor Distriktet boende Eier er berettiget til selv at møde og afgive sin Stemme angaaende de i § 2 omhandlede Jordbrugsforhold, og at saaledes Brugeren kun har Stemmeret, naar Eieren ikke selv møder eller har givet en Anden skriftlig Fuldmagt til at stemme paa sine Vegne.

Paragrafen er saa godt som enslydende med Lagthingets Affattelse.

Til § 7.

I det Lagthinget i sin Tid forelagte Regjeringsforslag var det bestemt, at til en gyldig Beslutning i Jordfællesskabsager skal der, hvor ikke anderledes i Lovgivningen er bestemt, udfordres Stemmeskerhed efter Eiendommens hele Marketal, idet man herved